

Til § 22.

Under hensyn til, at der i § 50, stk. 2, stilles forslag om, at der kan gives en tilskadekomnen pålæg om at holde sig fra et arbejde, som han vel kan udføre, men ikke bør påtage sig på grund af sin lidelse, findes det rimeligt, at der åbnes adgang til at yde ham dagpenge, til han kan finde anden beskæftigelse.

Hvor lang tid der bør ydes dagpenge i henhold til § 22, stk. 3, må afgøres efter forholdene i de enkelte tilfælde.

Begrundelsen for forslaget om nyt stk. 6 om, at fanger, internerede og varetægtsarrestanter ikke skal kunne oppebære dagpenge efter ulykkesforsikringsloven, er, at de pågældende uanset ulykkestilfældet og dets følger har mistet deres indtjenings-evne.

Til § 25.

Det fulde dagpengebeløb udgør for tiden 91¼ pct. af tilskadekomnes arbejdsfortjeneste, dersom denne ligger på lovens maksimale årsløn eller derunder, og vil med den i § 44 foreslåede forhøjelse af årslønsmaksimet yderligere nærme sig den fulde arbejds-løn. En ringe arbejdsfortjeneste eller dagpengehjælp f. eks. fra særlige sygelønsordninger bringer derfor den samlede indtægt op over normal arbejdsfortjeneste, hvilket er i strid med almindelige forsikringsretlige synspunkter.

Under hensyn hertil, samt til at der i optræningsinstitutionerne åbnes adgang for de tilskadekomne til at supplere deres dagpenge med arbejdsfortjeneste, vil det være påkrævet at kunne begrænse dagpengeudbetalingen i højere grad, end det nu er muligt, og derved undgå, at dagpenge og arbejdsfortjeneste overstiger den normale arbejds-løn.

Til § 27.

Forslaget fremsættes, fordi spørgsmålet om refusion i sådanne tilfælde er blevet aktuelt, efter at der ved aftale mellem arbejder- og arbejdsgiverorganisationer er indført sygelønsordninger, som administreres af sygekasserne.

Til § 28.

Redaktionel ændring, der skyldes forslaget om indføjelse af ny § 1 A.

Til § 30.

Den gældende bestemmelse i § 30 tager sigte på de tilfælde, hvor den arbejdsgiver, i hvis tjeneste det konkrete ulykkestilfælde er indtruffet, giver tilskadekomne fuldt arbejdsvederlag.

Det kan imidlertid forekomme, at en tilskadekomnen har flere arbejdsgivere, og at en anden

end den, i hvis tjeneste ulykkestilfældet er indtrådt, yder tilskadekomne fuldt arbejdsvederlag, uanset at denne på grund af ulykkestilfældets følger ikke kan genoptage sit arbejde fuldt ud. Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen med henblik på denne mulighed.

Til § 34.

Den i § 34, stk. 2, omhandlede bemyndigelse for direktoratet til at udsende en eller flere sagkyndige til at udøve kontrol på stedet med hensyn til rentenyderes erhvervsevne, har hidtil haft meget ringe praktisk betydning og foreslås derfor ophævet.

Den gældende regel i § 34, stk. 4, har efter en højesteretsdom af 24. marts 1955 været forstået således, at revisionsafgørelsen skal være truffet inden 5-års fristens udløb. Dette er imidlertid uhen-sigtsmæssigt, fordi skønnet over, hvornår en sag vil være moden til afgørelse, er meget usikkert, og bestemmelsen foreslås derfor ændret, således at sagen blot skal være genoptaget inden fristens udløb. Samtidig stilles forslag om, at den endelige revision i visse tilfælde kan udskydes, fordi der forekommer en del tilfælde, hvor ulykkestilfældets *endelige* følger ikke kan fastslås, selvom der er forløbet 5 år efter rentens første fastsættelse; dette gælder fortrinsvis tilfælde, hvor den tilskadekomne har pådraget sig visse erhvervs sygdomme som f. eks. silikose eller lungetuberkulose, men kan også dreje sig om visse øjenlidelser og kirurgiske lidelser.

Til § 35.

Tilføjjelsen i stk. 2 er en lovfæstelse af en allerede anvendt praksis, hvorefter bestemmelsen bringes i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i folkeforsikringslovens § 53.

Bestemmelsen i stk. 5 (nyt stk. 6) foreslås udvidet til også at omfatte tilskadekomne, der hensidder i varetægtsarrest, for så vidt angår et tidsrum, der ligger forud for en fældende dom i en straffesag, for derved at lovfæste en efter forhandling med justitsministeriet fulgt praksis angående anvendelsen af den de omhandlede personer tilkommende rente.

Til § 36.

Begrundelsen for den foreslåede indføjelse i stk. 1 er ønsket om at tydeliggøre den hidtil fulgte praksis med hensyn til kapitalisering af invaliditetsrente, som er beregnet efter en invaliditetsgrad på 50 pct. eller derover.

Til § 38.

Gennem årene har man i betydeligt omfang begrænset de tilskadekomnes og de efterladtes fri